

Téravatás, szoborszentelés nagyközségünkben

Augusztus utolsó vasárnap délelőttjén bőséges ünnepségen avatták fel Bős egyik forgalmas helyén a zöldövezettel díszített új teret, egyúttal pedig felszentelték a restaurált Szentháromság szobrot. A vendégek között voltak Bős testvértelepülésének – a székellyföldi Csíkszentmihály, továbbá a magyarországi Nagymaros, Enese, Pázmándfalu és Kondoros – polgármesterei is.

Fenes Iván polgármester érdeklődésünkre elmondta: a helyi önkormányzat mintegy kétmillió koronát fordított ezekre – a település arculatát korszerűsítő – munkálatokra, amelyekhez a helyi római katolikus plébánia jórészt a hívők adakozásából százezer koronával járult hozzá.

Józsa Attila bősi plébános tájékoztatása szerint az 1890. augusztus 20-án felállított alkotásra nagyon ráért a felújítás, mert az oszlop már megdőlt, a szoborcsoport pedig romos állapotban volt. A helyreállítási munkálatokat egy évvel ezelőtt kezdték meg a pozsonyi

Képzőművészeti Főiskola restaurátori tanzékén. A szobrot Jakub Doubal cseh egyetemista diplomamunkájaként restaurálta. A Szentháromság-oszlopot pedig Gabriel Strassner neves szlovákiai szakember újította fel.

A teret az önkormányzat megrendelésére tervezték meg. Az építkezési munkálatokat pedig a bősi Horváth Imre vállalkozó munkásai végezték. Az ünnepélyes avatót

egésznapos kulturális rendezvényekkel és vigadalommal tették emlékezetessé. Az ünnepségen számos neves vendég, köztük Csáky Pál, a Magyar Koalíció Pártjának elnöke vett részt, aki köszöntőjében kiemelte a bősiek ragaszkodását nemzeti és vallási értékeikhez, hagyományaikhoz. – Ez a hűség évszázadok óta példaértékű, s erőt ad a további eredményes közösségi munkához – hangsúlyozta. Az ünnepi műsorban Vesztergám Miklós magyarországi tárogatóművész, Dóka Zsuzsanna énekes, Tarics Péter és a helyi Kék Duna Vegyes Kar lépett fel. y-f

Fenes Iván ünnepi beszéde

Tisztelt vendégeink, tisztelt bósi polgárok, tisztelt jelenlévők! Az ünnep különbözősége, az ünnep emlékezés” – írja Márai Sándor a Füveskönyvben. Amikor régi fényképeket, megfakult képeslapokat, kitüntetések mattfényű érmeit, a szülőház kedves tárgyait, elődeink sorsának kiérdemesült tanúit kézbe vesszük, akkor derül ki, hogy az emlékek biztatást és erőt adhatnak nekünk ahhoz, hogy magunk is képesek legyünk a jóra.

Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Ötsz fektet ruhát. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejtsd el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írák piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázssos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindennekfőltt legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejtsd el mindent, figyelj az ünnepre – figyelmeztet bennünket is a Kassán született, s a megalázkodás helyett az emigrációt választó kiváló magyar író.

Bős nagyközség önkormányzata nevében szeretettel köszöntöm kedves mindannyiukat mai ünnepségünkön. Augusztus vége, a nyárutó – a mostanság igencsak szélsőséges időjárás ellenére – ember-

Fogas Ferenc felvételei az avató ünnepségen készültek

emlékezett óta a földjeinken megtermett gabona, a kertjeinkben megérett gyümölcs betakarításának az egyik csúcspontja.

Mai rendezvényünk több szállal kapcsolódik ehhez a nemes hagyományhoz, hiszen itt és most szellemi aratás szemtanúi és részesei vagyunk. Önkormányzatunk céltudatos munkájának újabb gyümölcseit ízlelhetjük meg. Néhány napja fejeződött be a településünkön áthaladó főút felújítása. A munkálatok most Dunaszerdahely irányába folytatódnak. Jelentős megyei beruházásnak, ugyanakkor önkormányzatunk és képviselőink kitartó erőfeszítéseinek köszönhetően is.

Most pedig közös összefogással, ugyancsak Bős nagyközség önkormányzatának és a helyi római katolikus plébánia anyagi hozzájárulásának eredményeként sikerül felújítat-

az átadott és a jelenleg épülő házak, a felújított utak és járdák, a korszerű játszótér és sok-sok más létesítmény hirdeti közös munkánk és erőfeszítéseink eredményeit.

Mától újabb domináns térrel és a régi szépségét visszanyert szakrális értékkel gazdagodik nagyközségünk. Jogos büszkeséggel hívhatjuk fel a vidékünkre látogató hazai és külföldi turisták figyelmét is nagyközségünknek ezekre az újabb értékeire. Szeretném ezúton is kiemelni és megköszönni a pozsonyi restaurátorok kiváló szakértelemről tanúskodó munkáját, amelynek eredményeként ismét ragyog féltve őrzött és nagy becsben tartott szellemi és szakrális kincsünk. Hálás köszönetet mondok a tér tervezőinek, s mindazoknak a helybeli és más munkásoknak, akiknek szakértelme és szorgalmas kezemunkájának eredményeként mindannyian gazdagabbak lettünk. Miként nagyközségünk is, amely tovább gyarapodik, anyagi és szellemi értelemben egyaránt, hiszen az is

nunk az 1890. augusztusában felavatott és felszentelt Szentháromság szobrot. Az értékes szakrális alkotás méltó, az eddiginél sokkal szebb helyre került vissza. Arra a megújult köztérre, amely mostantól településünk egyik központja és büszkesége lesz. Egyszersmind ugyancsak állandó jelképpé magadodik. Hirdetni fogja polgáraink ragaszkodását szülőföldünkhöz, hitünkhöz, nemzeti és vallási értékrendünkhöz, amely évszázadok óta megtartó erőnk. És az lesz a jövőben is. Ez a vonzó tér egyúttal azt is jelképezi, hogy a bósi polgárok állandó célja és törekvése szülőföldjének és lakóhelyének szebbé tétele.

Mi mindannyian azon munkálkodunk, hogy nagyközségünk az eddiginél is élhetőbb, vonzóbb településsé csinosodjék. A felújított Amadé László Magyar Tannyelvű Iskola,

valóság, az is jelentős erő, ami a lélekben épül.

Ennek a többszintű építkezésnek és törekvéseknek méltó szimbóluma ez a tér, ahol állunk, s amelyet közösen avatunk. Kísérje Isten áldása új Szentháromság terünket, s mindannyiunk további életét és munkásságát. Nagyközségünk önkormányzata nevében, továbbá személyesen is azt kívánom, hogy legyen ez a korszerűen kiképzett tér és a gyönyörűen felújított Szentháromság szobor mindannyiunk hangulatos pihenőhelye. Egyúttal pedig rendszeres zárandókhelye. Ahol nemcsak megpihenhet, hanem további életéhez, gondjainak orvoslásához újabb szellemi és fizikai erőt is meríthet minden jóakarató polgár. Így legyen! (Elhangzott a Szentháromság teret avató ünnepségen)

Akinek építkezés az élete

Nyugalom és derű árad Horváth Imréről, aki építkezési vállalkozó, egyúttal helyi képviselő is. Mondatait, választát is megfontoltan, pontosan építi fel.

Losoncon végezte el 1976-ban az építkezési szakközépiskolát. – Szerintem az egyik legszebb emberi tevékenység az építkezés, ezért választottam ezt az életpályát – mondja, majd azzal folytatja, hogy más életreszóló esemény is köti ehhez a nógrádi városhoz. Ottani diákévei alatt ismerte meg későbbi feleségét, Máriát, aki ugyanabba az évfolyamba, csak ő szlovák tannyelvű osztályba járt. A szakérettségi után hazajött, a katonai szolgálat elvégzése után pedig megnősült, s azóta immár a menyecske is csallóközi, méghozzá bőszi. Jelenleg a helyi nyugdíjas otthonban dolgozik. De azért ő sem, és a férje sem fedlezkedik meg Losoncról.

Második otthonuk Losonc

Azóta is sokat járunk oda, immár családostul. Szeretjük azt a várost is, főleg műemlékei, hangulatos légköre miatt. Most már azért is, mert a tizennyolc éves kisebbik fiam ott folytatja tanulmányait. De nem az építészetin, hanem a pedagógiai szakközépiskolában. Szociális pedagógia szakon. A nagyobbik, aki immár huszonnégy éves, a pozsonyi Kramáre kórházban ápoló. Szerettem volna, ha valamelyikük a szüleik nyomdokaiiba lépnek, de nem jött össze. Az idősebb fiam ugyan megpróbálta, de nem volt hozzá túl nagy kedve, a fiatalabbnál már bele sem szóltam a pályaválasztásába, legyen saját maga sorának alakítója, gondoltam – idézi fel az elmúlt évek családi történeteit.

Eddigi munkahelyeiről kérdem ezután.

– A katonaság után 1979-ben a mezőgazdasági építkezési vállalatnál, a „PHS”-nél kezdtem, aztán hazajöttem, a helyi Állami Gazdaságban lettem építésvezető, majd 1987-től a beruházásokat vezető részleg vezetője. Akkoriban nagyon jól ment a cégnek, mintegy hatvanan dolgoztak a különböző építkezéseinken. Minden szakmában voltak embereink, kőműves, asztalos, ács, bádogos, mások. A gazdaság, amelynek jelentős szociális programja is volt, gondoskodott az alkalmazottak ellátásáról, munkakörülményeiről. Akkor is maradtam még, amikor magánosították ezt a céget is, amikor KOHUCSI lett a né-

Szívügye a szülőhelye

Undesser Tímea felvétele

hai állami gazdaságból. Aztán 2001-ben megérett bennem az elhatározás, hogy a saját lábamra állok. Építkezési céget alapítottam, azóta vállalkozó vagyok.

Főnök és beosztott

– Egyszemélyes cég ez, amelynek a főnöke és a beosztottja is? – érdeklődöm tovább.

Elmosolyodik: – Hát majdnem, de mégsem. Van egy munkatársam, aki a könyvelést, a gazdasági ügyeket intézi, egy kolléga pedig az építkezéseket felügyeli. A többi szakember és munkás alvállalkozó. Ez is összeszokott parti. Nem alkalmazottak, hanem meghatározott munkákra szerződöm velük. Így építünk családi házat a Pozsony melletti Horvátjárfalun (Jarovce), Záhoriská Bystricán, Udvarnokon, Nagyudvardon, Nagymegyeren és idehaza is. Most Dunaszerdahelyen, az Ipari utcában, az egykori Agrostav környékén építünk új lakásokat. Már a rendszerváltás előtt az állami gazdaság alkalmazottaival építettük fel a Piac teret, több utat, járdát. Legutóbb pedig a Szentháromság téren végeztük el a burkolati és egyéb munkákat – közli.

Ötvenegy éves, helyi képviselőként viszont újonc. Első megbízatási időszakát tölti. Korábban is együtt éltem a nagyközséggel, hiszen idevalósi vagyok, nemcsak érdekel, szívügyem is a szülőhelyem gyarapodása. Több projekt elkészítésében, aztán az építkezéseken is részt vettem, talán ezért is hívott a polgármester, két évvel ezelőtt. Megpróbáltam, mintegy háromszáz szavazatot kaptam a körzetemben, ahonnan másodikiként jutottam be a helyi képviselő-testületbe. Függetlenként, a Magyar Koalíció Pártjának jelöltjeként. Csak formálisan voltam újonc, hiszen mint már említettem, korábban is érdekelték a közügyek.

Milyen programmal indult? – faggatom tovább.

– Nem kellettnek nagy szavak és hangzatos mondatok, mert ismernek a polgárok, nemcsak engem, hanem eddigi munkámat is. Hat évvel ezelőtt részt vettem annak a sikeres pályázatnak az előkészítésében, amelynek eredményeként uniós forrásból több mint 18 milliót nyertünk az Amadé László Magyar Tannyelvű Alapiskola felújítására és korszerűsítésére. Jelentős önrészt

tett hozzá a helyi önkormányzat, további kétfélmilliót pedig Szigeti László akkori államtitkárnak köszönhetően a pozsonyi oktatásügyi minisztérium adott. Aztán építkezési felügyelőként vettem részt a munkálatokban. Közös erővel szeretném még szebbé, tisztábbá, élhetőbbé tenni Böst. Jó lenne, ha mielőbb két nagy gondját is megoldanánk. Az egyik a teljes csatornázás hiánya, amely főleg a nagy esőzések vagy az olvadások során okoz sok bosszúságot. A szennyvízelvezető csatorna csak a Csiliztől a községházig készült el, pedig annak idején a vízierőmű építkezése során Binderék mindent megígértek, teljes vízvezeték- és csatornahálózat felépítését is. A fele sem vált valóra annak, amit mondtak. Így aztán egyelőre saját erővel igyekszünk javítani a helyzeten. Leggyakrabban elszivattyúzzuk a felgyülemlett esővizet, de van más lehetőség is. Lakóhelyemen, a Kertálja utcában van olyan száz – százötven méteres szakasz, ahol rendszerint a legtöbb víz gyűlik össze. Ezt kiássuk, a földbe csövet helyezünk el, amely majd elvezeti a vizet a Csilizbe. Helyi erőből is megoldható, ötven-hatvan ezer koronás ráfordítással. Van még néhány hely a nagyközségünkben, ahol ugyan csak javíthatunk a mai helyzeten. Persze, a legjobb és a végső megoldás a teljes csatornázás lenne, környezetvédelmi szempontból is, hiszen itt található Európa egyik legnagyobb ivóvízkészlete, amely napról napra nagyobb kincs.

Bevásárlóközpont

Kérdés nélkül folytatja: – Nagyon kellene már legalább még egy bevásárlóközpont is, mert a COOP-Jednota szupermarketjének ugyan jó a választéka, de ekkora településre önmagában kevés. Bővíteni sem lehet azt az épületet, amely főleg a hétvégeken zsúfol. Ahogy megyek Losoncra, látom, hogy Gútán és máshol is mennyi új áruházlánc működik, amely késő estig és hétvégeken, ünnepnapokon is nyitva tart, vagyis alkalmazkodik a vevők igényeihez. Nálunk nincs ilyesmi, pedig Bös lélekszáma is gyarapodik, a környékről, Vajkáról, Doborgazról, Bodakról, máshonnan is sokan járnának ide vásárolni, meg nyilván az átutazó hazai és külföldi személyek is. Remélem, lesz elmozdulás e téren is, s 2010-ig, talán hamarabb is bővülnek a bevásárlási lehetőségek.

Folytatás a 4. oldalon

Csíkszentmihályon és Kondoroson vendégeskedtünk

A bősi önkormányzat és a nagyközség képviselői testvértelepüléseinkben vendégeskedtek. Elsőként Fenes Iván vezetésével Székelyföldre, Csíkszentmihályra látogattak, az ottani búcsúra és falunapra.

Kósa Péter, a nemrég megválasztott új polgármester fogadta baráti-testvéri öleléssel a csallóköziek, akik már otthonosan mozogtak a négy, összesen mintegy 2500 lélekszámú településen, amelyeknek adminisztrációs központja a testvérfalunk. Családias beszélgetésekkel, tartalmas szórakozással telt az idő, aztán következett a nagy érdeklődéssel várt barátságos focimérkőzés a helyi Törekvés és a bősi vegyes csapat között, amelyet idősebb és az ifi korból kinőtt játékosok alkottak. Felnőtt A csapatunk bajnoki kötelezettségei miatt nem tarthatott velünk. Ennek ellenére a bősiek jól tartották magukat, tetszetősen játszottak, s mindössze 2:1 arányban ma-

Az ünnepi ülésen résztvevők: Bős, Hanhofen, Kondoros, Nagysalló és Bátaszék polgármesterei, valamint Kondoros jegyzőasszonya

Archív felvételek

radtak alul. Tavaly idehaza mi nyertünk, 4:2-re. Vendégeskedésün ideje alatt kiválóan éreztük magunkat. Nagyközségünk önkormányzatának

képviselői tartalmas eszmecsereket folytattak erdélyi kollégáikkal, akik immár szintén uniós tagország állampolgárai. Tovább erősödtek a barátságok is, ezért bizvást mondhattuk el, hogy tartalmas, hasznos volt a mostani székelyföldi út is.

Október 3–5. között az önkormányzat tagjai testvértelepülési találkozáson vettek részt a Békés megyei Kondoros nagyközségben. A bősiek kívül a szlovákiai Nagysalló, a német Hanhofen település képviselői, illetve bátaszékiek képviselték magukat. A Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Éve 2008 kapcsán a rendezvény programját úgy állították össze, hogy a résztvevő vendégek minél szélesebb körű ismereteket és tapasztalatokat szerezhessenek egymás országról, települé-

séről, kultúrájáról, társadalmáról és szokásairól. Október 3-án ünnepi testületi ülésre került sor, melynek keretében megtörtént a Kondoros-Hanhofen és a Kondoros-Nagysalló tízéves jubileumi testvértelepülési szerződésének megerősítése. Ezután kulturális programok várták az önkormányzati képviselőket az ott töltött napok alatt: szombaton Haluska Napot tartottak, ahol nemcsak bemutatatták a szlovák nemzeti étel elkészítésének fortélyait, hanem gasztronómiai versenyt is tartottak. A programot tovább színesítette a német, szlovák és magyar tájlevegű ételek látványkonyhája. Vasárnap ökumenikus istentisztelettel és egyházzenei találkozóval, valamint sportnappal zárult a kultúrák közötti párbeszéd háromnapos ünnepe. (–)

Négyszáz vendég evett a testvértelepülések címerét ábrázoló tortából Kondoroson

Akinek építkezés az élete

Befejezés a 3. oldalról

Ha addigra felépül a körforgalom is a művelődési központ előtt, és sikerül felújítanunk a helyi tűzoltószertárt, akkor nyugodt szívvel állhatunk választópolgáraink elé, mert eredményes munkát végeztünk. Szeretném, ha jutna uniós forrás az óvodák és a szlovák tannyelvű iskola korszerűsítésére is. Elkészültek a bérlakások, nemsokára szociális lakások építését kezdjük el. Jó érzés látni, ahogy gyarapodik a szülőhelyem.

Szabad idejéről, kedvteléseiről is kérdelem. Széttárja a karját: Hát aból nagyon kevés van! Leköt a munkám, a vállalkozás. Ha jut szusszanásnyi időm, akkor a környékre járok a fiammal halászni, kirándulni. Legalább kéthavonta meg Losoncra megyünk. Amíg nem volt gyermekünk, kéthetente jártunk oda. Számomra már az is nagy szó, ha kimehetek a kertbe, elvégezni a legszükségesebb munkákat. Az asszony városi, mégis tart tyúkot, kacsát, szóval sosem unatkozunk.

Csak házi tojást hajlandó használni főzéskor, sütésnél. Nekem nincs türelmem a szárnyasokkal foglalatossázkodni, ő viszont imádja ezt a munkát. Tévézésre alig jut időnk. Ha mégis akad, akkor a dokumentumfilmeket nézem, mert azoknak van valóságalapjuk, nem úgy, mint a blőd szappanoperáknak – szögezi le határozottan.

A feleség megszokta-e már a Csallóközt? – Még itt van. Tudtommal el sem készül. Csak akkor nem érzi jól magát, amikor valakiről

pletykálnak, megszólítják őt, mert néha ilyesmit is tapasztal – vágja rá.

Végül a családi terveiről is faggatom.

– Lassanként odajutok, hogy már unokát is szeretnék. Csakhogy ezt nem tőlem függ, idősebb fiam pedig egyelőre csak azt ismételteti, hogy ezt hagyj rám, mert én döntök a családalapításról. Így hát egyelőre reménykedek, hogy talán nem is nagyon sokára a családom is gyarapodni fog – vallja meg bízva. Szilvássy József

Színes kulturális programok a Csemadok napon

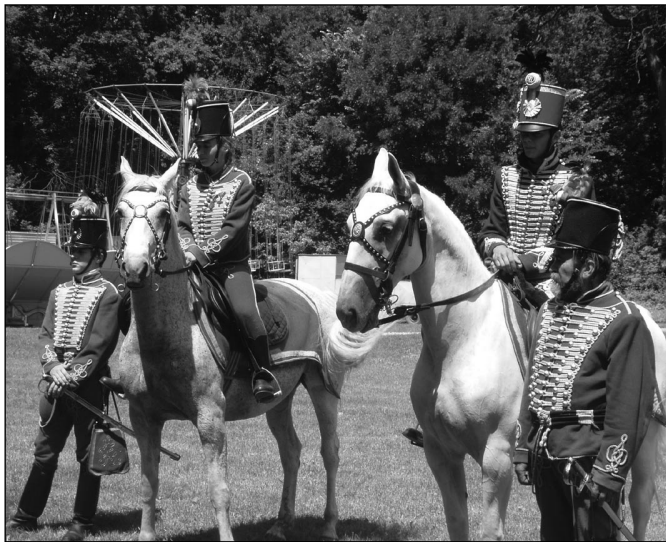
Kora délután kezdődött és késő estig tartott a hagyományos Csemadok kulturális ünnepség és Jednota szövetségi nap a nagyközség pihenőparkjában, július utolsó hétvégéjén.

A millecentenárium emlékműnél az izsapi I. Felvidéki Huszárbandérium és a bőszi 16-os számú Széchenyi István Cserkészcsapat tagjai álltak sorfalat. A koszorúzási ceremónia megkezdése előtt Fenes Iván polgármester tartotta meg ünnepi beszédét. Az 1956-os magyar forradalomról, Nagy Imre személyéről és szerepéről, valamint a demokrácia mai jelentéséről szólt. Napjainkra utalva kifejtette: „A demokrácia nem a megoldás. A demokrácia csak a megoldás lehetősége.” Elmondta azt is, a honfoglaláskori emlékoszlopot Bős községben

A millecentenárium emlékműnél Heizer Ferenc és Fenes Iván rótta le kegyeletét

Undesser Tímea felvételei

Izsapi huszárok lovasbemutatója

1996-ban, negyven évvel a magyar forradalom után leplezték le. Ezt követte a tulajdonképpeni koszorúzási aktus. Fenes Iván és Heizer Ferenc a bőszi önkormányzat, Kulcsár Lajos és Rédvai Aladár a dunaszerdahelyi Jednota-COOP Szövetkezet, Lázok Attila és Molnár Tibor a Csemadok területi választmánya, Kvarda József a Nagyszombat megyei önkormányzat, Berényi József parlamenti képviselő az MKP, Nagy Anikó és Miklós Ferenc pedig a Csemadok helyi választmánya nevében helyezték el koszorúikat az emlékoszlopnál. A pihenőparkban ezalatt jávában zajlottak a színes programok: az izsapi huszárok lovasbemutatója, a dunaszerdahelyi Autotechnika gépkocsi-kereskedés mutatta be az új Škoda Superb autósodáját és

más modelleket, a komáromi Vetérán Járművek Klubja felvonultatta régi autót és motorbiciklijait. Ezek közül is említést érdemel az 1971-es évjáratú 600 köbcentis BMW motorkerékpár, amely abban az időben a csúcsmínőséget jelentette. A kulturális programot a bőszi Tőzike és Aranykert Néptáncgyűtesek, a bőszi Tánc- és Tornastúdió, a Csallóközi Néptáncgyűtes, a nyárasdi citerások, a Duna-Ág folklórcsoport és mások szolgáltatták. A koraest a magyarországi Defekt duó kabaréműsorával kezdődött, ezt követően a dunaszerdahelyi Gipsy Virtuoso cigányzenekar és hazai nőtáncosok léptek fel, végül a magyarországi Dupla Kávé zenekar könnyűzenei koncertjével ért véget a színvonalas rendezvény. (und)

Lesz bevásárlóközpont?

BŐS – Olyan közvetítő cég képviselői keresték meg a nemrég nagyközség polgármesterét, akik áruházláncoknak kínálnak telket. Bősön is szeretnék ingatlanhoz jutni, amelyen bevásárlóközpont épülne.

Az ötlet tetszik, hiszen a bősiek már évek óta szorgalmazták a helyi vásárlási lehetőségek bővíté-

sét, de az önkormányzat több céggel szeretne tárgyalni. Az telepíthetne le, aki a legkedvezőbb feltételeket képes nyújtani. Minderről Fenes Iván polgármester számolt be a helyi önkormányzat elmúlt szerdai ülésén.

Hozzátette: nem szeretnék elhamarkodottan dönteni. Ugyanis, ha a kiszemelt telket piaci áron értékesítenék, akkor az áruházlánc-

nak eladott telek összegéből – amelyet 15-20 millió koronára becsülnek – akár a tervezett alacsonyabb kategóriájú lakások kialakításához szükséges költségeket is tudnák fedezni. Ugyanakkor a bevásárlóközpont építését is támogatják.

Szó esett a már folyamatban lévő útfelújításokról is. A közel 400 millió koronás megyei beru-

hászból Bősre is jutott, hiszen a Dunaszerdahely felé tartó szakasz csaknem teljes egészében kész van. Tervek közt szerepel a vízerőmű felé vezető út rekonstrukciója is, valamint egy körforgalom kialakítása a Fő utca kereszteződésében. Ez a beruházás legkésőbb 2010-re elkészül – hangsúlyozta a tanácskozáson.

(und)

Fergeteges hangulat és sztárok a falunapon

Többek között ezek jellemezték leginkább az augusztus 29-31. között megrendezett VII. Bósi napokat. A kulturális eseményeken túl a helyi Kyokushin Karate Klub világcúcsot is felállított 48 órás, megállás nélküli küzdelmeivel.

Pénteken retró-partizhattak és utcabálon vigadhattak a bósi napokra kilátogatók. Szombaton a piacon felállított pódiumon először hazai büszkeségek léptek fel: a Bósi Tánc- és Tornastúdió, a Brotherhood zenekar, valamint Senny és táncosai. A fiatal hölgy igazi falunapi hangulatot teremtett énekes-társával, Horváth Rékával együtt, akik ismert slágereket adtak elő szólóban és duettben egyaránt. Őket követte a várva várt Auth Csilla-koncert. A bősieket elbűvölték az ismert dallamok, többek között, az annak idején

A bósi Brotherhood zenekar fellépése

Undesser Tímea felvételei

Auth Csilla, a rendezvény egyik sztárvendége

Szolnoki Péterrel együtt előadott Féltetek című szám is. A szombat estét a régióban nagy népszerűségnek örvendő Big Man Band, valamint reggelig tartó nosztalgiaabuli zárta.

Vasárnap délután a piacra és környéke megtelt barátokkal, és kezdetét vette a gulyásfőző verseny. Tizenkét csapat versengett a zsűri kegyeiért, illetve azért, hogy az ő gulyásuk ítéltesse a legjobbnak. A szakácsok közt szerepeltek a bósi Önkéntes Tűzoltók Csapata, a testvérközség, a dél-alföldi település, Kondoros polgármestere Dankó Béla, Fenes Ivánnal karöltve, a három sógor: Dr. Csörgő Árpád, Eke János és Eke Imre, a kisövedi polgármester, Bacsa Zoltán, a motorosok két csapattal is versenybe szálltak, a Sörgödör két csapata, valamint a bósi Aranykert néptáncso-

port tagjai. Megkérdezésemre mindannyian másban látták a „jó gulyás” titkát: „Az igazi gulyáshoz elősütött házi szalonnát, elegendő vöröshagymát, marhalábszárt és csontlevet is adunk” – árulta el sa-

ját receptjét Eke Imre főszakács, aki civilben hentesként dolgozik. Az önkéntes tűzoltók fiatal parancsnoka, Csóka György szerint viszont jó minőségű hús, a fűszerek helyes megválasztása és odafigyelés kell a

mennyei ízek eléréséhez. Persze a gulyásfőzés mellett mindenképp említést érdemel a bósi halászlé hagyományosan elkészített, nyáron sült apróhala, amely nemcsak látványban, de ízben is remekelt.

Bacsa Zoltán, Csörgő Árpád és Eke Imre jókedvűen főzőcskézték

Dankó Béla, Kondoros polgármestere és Fenes Iván egy csapathoz

A négytagú zsűri, gróf Deym János, Demián István, Tilajcsik Árpád és Mészáros Ferenc döntése értelmében végül az első helyet a bósi Önkéntes Tűzoltók nyerték el Csóka György vezetésével, másodikként végzett a motorosok egyik nevezett csapata Béli Zoltán vezetésével, harmadik helyezett pedig Dankó Béla és Fenes Iván lett. Az estét az Irigy Hónaljmirigy és Hevesi Tamás tette emlékeztetéssé a látogatók számára. A csúcspont, valamint a bósi napok záróakkordja pedig a tűzijáték és az utcabál volt.

(und)

Hagyományos táncok és gömöri ételek

A Tőzike gyermek néptáncsoport főpróbája

Undesser Tímea felvételei

Szeptember 5–7-ig tartott a község piacterén és a művelődési központban a 42. Országos Népművészeti Fesztivál és hagyományos bősí vásár, ahol körülbelül 540 szereplő fordult meg a három nap alatt.

Huszár László, a Csemadok Művelődési Intézetének igazgatója, aki egyben a fesztivál házigazdája is volt, lapunknak elmondta: a rendezvény a népművészetben belül is főként a néptáncról szól. Úgy alakították a három nap forgatókönyvét, hogy a szombati nap a gyermek, vasárnap pedig a felnőtt táncosportoké legyen a főszerep. Míg a piacté-

ren kultúrműsor és sokféle kézműves-foglalkozás szórakoztatta a kíváncsiskodókat, addig a színházteremben lázas próbák zajlottak az esti gálára. Hat gyerekkétszóportot, tizenkét felnőtt, valamint hét vendég-együttest láthattak a hétvége alatt az érdeklődők. Huszár elmondta azt is, a fesztivál hagyományát tíz év kihagyás után élesztették újra 2006-ban. Akkor és tavaly is Zselizén, idén pedig Bősön került megrendezésre.

Nagy Myrtil, a Szóttos egykori kiváló táncosa a szombati est rendezője és műsorvezetője volt. Nem volt konferanszié, hanem egy történetbe ágyazta az ekecsi, dióspatonyi, nyékvárkonyi, bősí, dunaszer-

dahelyi és zselízi táncosok előadását. A történet pedig arról szólt, vajon megtalálják-e a gyerekek az árgyélus kismadarat. A kulturális napot számos hagyományörző együttes, kórus fellépése, és a hírhedt gömöri konyha finomságai színesítették. A gesztetei Barkó Menyecskekórus tagjai, Mede Margit, Albert Éva és Berki Rózsika, gondoskodtak a finomságokról: az igazi palóc levesről, a házi rétesről, a babanézők tipikus édességéről, a herócéról (gyúrt tészta olajban vagy zsírban sültve), a mákos kukoricáról, valamint a fesztőről, ami nem más, mint kelt tészta, s amit hagyományosan a határban dolgozók hordtak magukkal. Vasárnap a felnőtt néptáncgyűtesek gálájának

rendezője és háziasszonya Kraus Ágota volt. A Csemadok Kerek Kő Közművelődési Közösség csoportjának gyermekjátékai és foglalkozásai nagy népszerűségnek örvendtek a kilátogatók közt, ők régi-új kreatív játékokkal szórakoztatták a közönséget.

Ezzel párhuzamosan pénteken nyílt meg A megélhetés eszközei Csallóközben című néprajzi kiállítás a kultúrház előcsarnokában, ahol felléptek a gesztetei Barkó Menyecskek, valamint a nagybalogi Szivárvány Népdalkör. A tárlat megnyitó ünnepségén beszédet mondott Fenes Iván, Bős polgármestere, Hrubík Béla, a Csemadok Országos Választmányának elnöke, Zsigmond Tibor és Bevilagua Olga. (und)

Nagy sikert arattak a régi, ám kreatív játékok a gyerekek körében

Világrekord született Bősön

Augusztus 31-én délután négy órakor fejeződött be a bősí Kyokushin Karate Klub világrekord kísérlete, ahol 24 harcos megál-lás nélkül egymást felváltva küzdött a művelődési házban felállított arénában. A bősiek ezzel világsúcst értek el.

Darnay Barnabástól, a klub mesterétől megtudtuk, péntek délután 4 órakor vette kezdetét a kísérlet. „Tavaly a megállás nélküli 24 órás küzdelmünkkel sikerült bekerülnünk a Guinness Rekordok könyvébe. Akkor valamivel többen, harmincan harcoltunk. Idén kevesebben vállaltuk a kétnapos küzdelmet, idő közben hárman fel is adták” – nyilatkozta a nemrégiben második danos vizsgáját sikeresen abszolváló mesterhar-

Az utolsó néhány perct mind a 24 karatéka együtt küzdötté végig

cos. A vállalkozó kedvű karatéka legfiatalabbja mindössze 10, a legidősebb harmincöt éves. A küzdő felek egymást váltva 2-3 percet harcoltak a ringben.

Az idei év rekordkísérletének volt egy jótékony szándékú apropója is, a Dobry anjel nevű, daganatos betegségekben szenvedő gyerekek megsegítésére létrejött segélyszervezetet akarták támogatni. Erre a célra egy urnát helyeztek el a teremben, így bárki tetszés szerinti összeget adományozhatott a rászoruló beteg gyerekek javára. A klubtagok 5200 korona kezdőösszeggel indították el a gyűjtést. A negyvennyolc óra alatt összesen 1043 full contact párharcot láthatott a közönség.

(und)

Barangolás Székelyföldön

Ha valaki egyszer már járt Erdélyben, az bizonyára visszavágyik oda. Utoljára tizennégy éve voltunk ott, és most szerencsére, a nyári szabadságunkat erdélyi barátnőm szüleinél tölthetjük Csíkcsomortánban. Ez a kis falucska körülbelül tíz kilométerre van a híres zarándokhelytől. Itt a reggeli órákban még mostanság is kinn állnak a tehenek a kapukban, várják a pásztort, hogy felvigye őket legelni a hegyoldalba.

A házigazdánk a komájával már korán reggel készülődik „takarni” (összegyűjteni) a szénát, melyet este be is hoznak és a pajtába raknak. A kemény munka előtt gyümölcs-pálnika és kiadós reggeli jár. A frissen hevített túró mellett sokféle sajtot és főleg szalonnát ettünk. Nekünk, csallóközieknek különös látvány, hogy bárhova nézünk hegyeket látunk. Megcsodálhattuk a Hargitát, a Kis- és Nagy-Somlyót.

Csík szívében

Hargita megye székhelye Csíkszereda. Séta közben az Erdélyi Magyar Tudományos Akadémia előtt megyünk el, ahol már szintén anyanyelven nyújtanak felsőoktatási képzést, akár csak a mi Selye János Egyete-

Csíkcsomortáni székelykapu

Archív felvételek

hosszú séta után mi is besorakoztunk a sok turista közé megkóstolni a csíki borvizet. A környékeliek innen látják el magukat ivóvízzel.

A Gyimesi-szorosnál, a Rákóczi-vár romjainál, a történelmi Magyarország ezeréves határánál nincs magyar ember, kinek a szíve nem kezd el hevesebben dobogni. Emlékeimben nagyon élénken élt a híres Gyilkos-tó és a Békás-szoros.

Vízesés a Békás-szorosnál

Csíksomlyói Szűz Mária kegyzsobor

műnkön. Megtekintettük a milleniumi templomot és az 1909-ben emelt, messze földön híres Márton Áron Gimnáziumot. Csíkszeredából visszafelé nem lehetett kihagyni a csíksomlyói ferences kegytemplomot, melynek éke a csodatévő Mária-szobor. A nép hite szerint, ha vész közelgett, a kisedet tartó Madonna könnyezni kezdett.

Csíksomlyó 1567 pünkösdszombatjától vált búcsújáráhellyé. Természetesen ezt sem hagytuk ki. Megmásztuk a kis-somlyói keresztutat, megálltunk imádkozni a tetején álló Szalvátor-kápolnánál. A

A Gyilkos-tó

De miért is nevezik a tavat „gyilkos-tó”-nak? A néphagyomány szerint a téli időszakban a befagyott tavon szekerekkel utat rövidítő erdőmunkások alatt beszakadt a tó jége, és mindenki odaveszett. Egy másik monda hegyomlással hozza kapcsolatba a tó nevének eredetét, mely szerint a leomló két hegyfok közötti tágas réten éppen ott tanyázó juhnyáj az omlás folya-

mán teljes egészében belesodródott a tóba.

A székelyek kedvessége

A mamika, vagyis a barátnőm édesanyja mindennap valami finomsággal kedveskedett nekünk. A gombatokány puliszkával készült, édességgént a barátnőm „málépítán”-t (darált kukoricalisztből készült, hasonló a piskótátésztahoz) süttött. Nekem minden nagyon ízlett. A mamika mindig szerényen és kedvesen kiszolgált bennünket, ezt szó szerint kell érteni, mert amint kinyitottuk a szemünket, ott volt a gőzölő kávé az asztalon. Ő akkor már persze tette a dolgát a ház körül, etette az állatokat. Mindig dolgozott csendben, észrevétlenül. Estére megérkezett házigazda meg az unokák, mindenkinek adott enni, inni. Azt a lelkiületet, azt a szeretetet nem lehet szavakkal kifejezni. Az első pillanattól kezdve nem voltak idegenek, szinte úgy éreztem, mintha hazaérkeztem volna, és én is a gyermekük lennék.

Mészáros Angelika

Utánpótlás-nevelő birkózók

Németh Lehel edző egyik tanítványával gyakorol

A ZSK Gabčíkovo Birkózóklub ez év februárjától működik hivatalosan, de már tavaly novembertől elkezdtek edzéseket tartani a szlovák alapiskola tornatermében. Céljuk az utánpótlás-nevelés és a régió birkózó tehetségeinek felkutatása.

Négy bősi fiatalember, ifj. Dr. Csörgő Árpád, Meton Krisztián, Németh Lehel és Koczák Attila gondolt egy merészet, és úgy döntött, birkózóiskolát alapít. A terv megvalósult. Nem sokkal később már fel is vették, illetve felújították a kapcsolatot Fodor Györggyel, a magyarországi Vasas Birkózóegyesület edzőjével, az utánpótlás-nevelés vezetőjével. Amellett, hogy szakmai tanácsokkal látja el a klub vezetőit, havonta egyszer személyesen látogat el Bősre 4-5 válogatott birkózóval, így a hazai klubtagok felmérhetik tudásukat, kipróbálhatják, milyen is igazi

profikkal küzdeni. Csörgő Árpád elmondta, a klub hatéves kortól fogadja az ifjú tehetségeket, egészen 15–16 éves korig. Mostanra körülbelül harminc aktív tag látogatja a heti három óra kemény edzéseit. Nagy részük „hazai”, de vannak Dunaszerdahelyről és Bakáról is. „Idén februárban indítottunk el egy diákligát Madar, Somorja, Dunaszerdahely, Gúta és Bős között. Ebből két forduló már lezajlott, itt sikerült csapatelsőséget szereznünk” – meséli ifjabb Csörgő. A folytatás most ősszel esedékes. Majd így folytatja: „Jelenleg folynak a másik bősi klubtól való átigazolások, köztük négy olyan tehetséggel, akik közül ketten országos bajnokok voltak”. Szeptember végén indult el a diák országos bajnokság, ez lesz a sportegyesület első komoly megméretése, illetve bizonyítási lehetősége, ahol megmutathatják, mit értek el a gyerekekkel ez alatt a bő fél év

harminc induló egyesületből ötödik helyen végeztek. Egyéniben több dobogós eredményt is elértek: Rákóczi Janika, Ambrus Barnabás, Benkó Igor az első, illetve a többiek is kiemelkedő eredménnyel zártak. „Hatalmas teljesítmény ez egy kezdő csapattól” – büszkélkedett a tréner, Csörgő Árpád.

Egy ismerős arc közeledik, meg tudom, ő Fernyák Attila. Azonnal beugrik egy másik Fernyák – István, a többszörös szlovák válogatott, aki Attila keresztapja. „Hétéves korom óta foglalkozom ezzel a sportággal, most tizenöt éves vagyok, és az idősebb diákok kategóriájában versenyzek” – közli a klub egyik nagy reménysége. Tavaly Attila szabadfogásban aranyérmes lett, így szlovák bajnok is korosztályában. „Ő úgy is került hozzánk,

Európa-bajnok ezüstérmes

A most tizenhét éves Ollé Róbert, a nemrégiben, júliusban Kassán megrendezett junior Eb-n a 60 kg-osok súlycsoportjában a második helyen végzett, s lett ezüstérmes.

„Az első mérkőzésemen olasz ellenfelet kaptam, őt kétvállra fektettem, így tusgyőzelemmel jutottam tovább” – meséli a fiatalember, aki most a Dunajplavba pozsonyi birkózóklub tagja. A sportág iránti szeretetét édesapjának, köszönheti, aki maga is birkózott, valamint az itteni klubnak, hiszen a gyökerek innen in-

dultak, a mai napig versenyek előtt jó pár edzést a klubnál abszolvál. De térjünk vissza a kassai versenyhez: az olasz után Róbert két mérkőzésen lengyel ellenféllel küzdött, két nehéz menet után azonban így is ő diadalmaszkodott. Az elődöntőben pedig egy örmény versenyzőt kapott, egy perc után tussal győzött. A hajrában azután egy grúz birkózóval mérkőzött, akivel szoros meccsen kikapott. Így Róbi második helyen zárt. Huszonkilenc ország képviseltette magát a versenyen, az ő súlycsoportjában tizennyolc birkózóval. (und)

Mindenki szőnyegen

A szerző felvételei

alatt. Kíváncsi voltam, mit kezdenek egy alig hétéves kiskorúakkal az edzők, Németh Lehel avatott be a részletekbe: „Egy kezdő először az alap akrobatikai elemeket sajátítja el, mint a bukfenc, cigánykerék, hídbe lemenés, fejenállás, szaltó, az esések és a dobások kivédése. Ezzel párhuzamosan nagyon fontos, hogy a pszichikai részét is megtanulják. Ez pedig a csapatszellem. Hiába léven szó egyéni sportról, meg kell tanulniuk a fegyelmet úgy a csapat egésze, mint egymás iránt is” – mondja az egykori birkózó kiváló. Nemrégiben a csehországi Kladnóban abszolvált egy nemzetközi versenyt a bősi csapat. Itt a

mint „kinevelt” birkózó, hiszen keresztapja sokat foglalkozott vele kicsi kora óta” – fűzi hozzá Németh Lehel. Attila nagy álma eljutni egyszer világbajnokságra vagy olimpiára. A klub működéséhez a feltételeket a nagyközség önkormányzata biztosította. Annak idején, amikor felmerült annak a lehetősége, hogy Bősen újraéledhet a birkózás, a polgármester nyitott volt, helyiséget és a község autóbuzsát is biztosította számukra. Emellett sok más cég, magánvállalkozó szponzorálja a tehetséges gyerekek fejlesztését. Közülük az egyik legnagyobb a bősi székelyklyú SlovDan építőipari cég. Undesser Tímea

Mit ránk hagytak a századok

Bős önkormányzata karácsonyra új könyvet kíván ajándékozni nagyközségünk polgárainak. Ezzel is szeretné megörökíteni elődeink életét, lakóhelyünk kilenc évszázados történelmét, továbbá félmúltját és jelenét. A kiadvány ünnepélyes avatóját december 18-án, a képviselőtestület évzáró ülésén tartjuk meg. Ízelítőül két részletet közlünk a most nyomdába került helyi történelemkönyvből:

Oláh Gyurit halálra ítélték – Feleségét a Varjasi Dunába ölte

...Oláh Gyuri Csilizköz egyik legismertebb házasságselede volt az 1800-as évek első évtizedében. Patasról származott, gyakran megfordult Bős községbe és Bakán is. Szörnyű tettét 1811-ben követte el – a „Varjasi-Dunában” csónakból feleségét a vízbe ölte.

„Gyuri ügyét „Somorja Város Törvény Széke” tárgyalta. Íme a jegyzőkönyv egy része, eredeti nyelvvezetében:

Anno 1813 die 19 Febr: Ezen N. Privilegizált Samarja Várossának Magistratussa előtt: Raboskodo Oláh György alább irt Czikkelyekre kérdése vétetett: Kérdő czikkelek:

1. Mi az oka néki, hogy Te Oláh Gyuri eddig mindvégig azt vallottad, hogy feleséged a kit Varjas Erdő alatt a Dunába lőkel Markús Eörzsének hívták, és hogy a Nagy Megyeri Plébánus Esküttetet meg 12 Esztendőve előbb bennéteket össze, holott Patasy helységbeliek a hová valónak lenni mondottad Feleségedet, minnyájjon azt vallák és kezek írásakotis atták, hogy Feleséged ugyan Patasra való születés volt de nem Markus Eörzsének hanem Piroška Julisnak hívták, a kinek édes Apja Piroška Mártóny Patasón sokáig Borjú Pásztor is volt, édes anyját pedig Lázár Marisnak hívták. Az ugyan igaz hogy a Megyeri Plébánus Esküttetett beneteket össze, de nem 12 esztendeje annak, hanem 30-dik Áprélissába mult 1812-es Esztendőnek, volt 15. Esztendeje, mert 1797-be 30-ik Áprélisba volt Nagy Megyeren Rigler János Plébánus úr által össze Esküvések. Vald meg mért tagattad Te mind ezeket el?

2. A feleségemnek, a kit a Varjasi Erdő alatt Dunában taszitottam, meg valom most, Igazi neve volt Piroška Julis Patasra valo születés, de mivel előbb Márkus Örsének bé irattam, nem akartam meg másítani, hanem mindekkoráig hallgattam véle. Igazán nem tudom, hány esztendeje lehet immár annak, miolta a Megyeri Plébánus ur össze esküttetett vele. Meg lehet hogy már 15 esztendeje, vagy talán több is. Az Apját Piroška Mártónynak hívták, a ki, tsak ugyan Patason sokáig borjú pásztor volt. Hogyan nevezték az édes

anyát nem tudom, hanem a mostoháját egy tettczik, mintha Nagy Katának hívták volna.

3. Most is tsak azt mondom hogy Piroška Julis, a kit ennek előtte Márkus Örsének béirattam és Varjas alatt Dunába ölttem, másokkal tartott: nevezetesen Nagy Pál Patasi Biro szolgáljával egész álo esztendeig, és ha Oláh Péter édes apám élne, meg mondhatná, hányszor hívtam én és eő is hozzá, de Patasról el nem akart jönni. Második szeretője volt azon Földvári legény, aki engem nem sokkal előbb hogy ide tömlőczben kerültem említett feleségemmel együtt a Sz. Jánosi Pusztán meg vertek. Most is láttczatik homlokomon a sebhely a hogyan baltával meg vágott. Láttá ezt az arendás aszsz. és ha el nem ugrott volna, meg is fogadtatta volna. Nem tudom, hogy ezen arendás aszszonynak mostani urát Fejes Ignácznak hívják, azért tsak az előbbenyi uráról neveztem Bognárnénak. Eleget bánom, hogy azt mondotam, hogy azért ölttem a Dunába mivel el hagyott és Molnár Örsét szerettem. Egy bizonyos Czigány, a kinek mindazonáltal sem nevit sem lakohelyit tudom, tanátsolt arra, ne vallyak úgy a hogyan, vagy mi okbul tselekedtem. Azt nem tagadom, és valaminthogy már ez előtt meg vallottam, úgy most is mondom: Duna Szegen, azt mondottam Molnár Örsének, hogy ha feleségem vélem el nem jön Patasról Medvére, vagy meg hal, vagy eltsikkasztom, eő tsak maradjon velem: a melyre azt felelte Molnár Örsze: nem bánom akár mit tsinálsz véle, utobb sem lesz ennek jó vége.

4. Meg tudnád é mutatni a helet ahol Varjasi Erdő alatt Piroška Julis Feleségedet a Dunába lőkel, mely táján van az malmokhoz alú vagy felül mesze vané az a hely, és hogyan van hogy a hőtt testit Feleségednek a Duna ki nem vetette; vagy talán láttod is a hőtt testit és még belebb taszitottad hogy alább vigye a Duna vize. Vald meg hogyan van ez a dolog.

– Meg tudnám mutatni a helyet a hol ez történt. Nem meszsze esik a malmoktul, azokon alul. De valaminthogy belé taszítottam, úgy azután többé nem is láttam.

... az előbbenyi 17-dik Januariusban 1812 elle-n hozott halalos sententia ezzel-meg erősítet-tik.” Presinszky Lajos

Rendszerváltó napok, évek Bősön

Az 1989. november 19-én kitört bársonyos forradalom természetesen nem maradt visszhang nélkül a nagyközségben sem. Napokon belül megalakult a Független Magyar Kezdeményezés és a Nyilvánosság az Erőszak Ellen (VPN) helyi szervezete, amely december 1-jére a művelődési otthon előtt nagygyűlést hirdetett. Annyi ember gyűlt össze, hogy a rendőrség lezárta, majd több

óra elterelte a közúti forgalmat a településen át vezető fő úton. A tiltakozó nagygyűlést Fenes Iván nyitotta meg, majd többen szólaltak fel, köztük Both Jenő, Zsemlye Tibor, Mátyás Magda és mások. Jelképes jelentősége volt annak a meghatározó percnak, amikor Zsidó János helyi plébános felkérte a jelenlévőket, hogy közösen imádkozzák el a Miatányokat. Sokan könnyezve tettek eleget a kérésnek, hiszen több mint négy évtized után, először hangozhatott el nyilvános polgári rendezvényen az ősi fohász az Úrhoz.

Az elkövetkező hetekben, hónapokban akadtak Bősön is hangoskodók, hóbörgők is, de nem sokan. A józan többséget képviselő személyek – köztük azok, akik 1990 elején megalakították az Együttélés Politikai Mozgalom, majd a Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom helyi szervezetét – azt hangoztatták, hogy személy szerint jórészt nincs különösebb kifogásuk az akkor hivatalban levő, vezető tisztségviselőkkel szemben, ám ennek ellenére, helyben is be kell következnie a rendszerváltást jelképező személycseréknek. Ezekben a hónapokban hasonló követelések hangoztak el a Csemadok helyi szervezetének tagsági ülésein és a lakossági fórumokon is. Elsőként a helyi képviselők összetételében történtek változások, ahova több új személyt kooptáltak. A több mint négy évtizedes egypárti választási cikrusok után megrendezett első, szabad helyhatósági voksolások (1990. november 23-24.) eredményeként új, valóban a lakosság szabad döntése alapján megválasztott testület alakult meg. Több mint érdekességnek számított, hogy olyan személyeknek is bizalmat szavaztak, akiket korábban egy-egy helyi érdekcsoport követelésére a rendszerváltás után leváltottak.

Gróf Árpád polgármester – korábban a helyi nemzeti bizottság elnöke – 1993. május 31-én lemondott a tisztségéről. A helyi képviselők aznap éjjelig tartó vita és többszöri szavazás után végül Dr. Lelkes László alpolgármestert bízták meg a szükséges teendők ellátásával. Ő 1993. június 1-jétől október 22-ig látta el megbízott polgármesterként ezt a tisztséget, majd a következő naptól december elejéig Vass Béla vette át tőle ezeket a feladatokat.

A nagyközségben 1993. december 4-én tartottak időközi polgármester-választást, amelyet Fenes Iván nyert meg. Őt a következő, 1994. november 18-án és 19-én megtartott voksoláson megerősítették ebben a tisztségében, amelyet azóta is betölt, miután meggyőző többséggel győzött az 1998-as, a 2002-es és a 2006-os helyhatósági voksolásokon is. Az utóbbi három esetben immár a Magyar Koalíció Pártjának jelöltjeként. Szilvássy József

Újszülöttek – Novorodenci: Hupková Natália június 16.; Horváth Máté június 28.; Méhesová Lucia június 30.; Bodó Enola Izabella július 23.; Vida Léna Johanna augusztus 11.; Bodó Leona szeptember 3.; Fenesová Zsófia szeptember 29.

Házasságot kötöttek – Zosobášili sa: Bertalan Tomáš – Farkasová Monika június 28.; Rajnák Marek – Csörgőová Kitty július 5.; Jakus Ladislav – Soókyová Erika július 12.; Lengyel

Attila – Bódiová Monika július 12.; Berta Marian – Vargaová Mária július 26.; Kozmér Zoltán – Varjúová Kristína augusztus 2.; Brožek Ivan – Rajtkiová Martina augusztus 8.; Kántor Jozef – Olléová Vladimíra augusztus 8.; Tóth Richard – Darnayová Silvia augusztus 22.; Vydra Tibor – Borbélyová Gyöngyike szeptember 13.; Gróf Zoltán – Vidová Anita szeptember 20.; Bíró Csaba – Zsemleová Hedviga szeptember 27.; Mózes Zoltán – Posztosová Zuzana szeptember

27.; Karácsony Kristián – Nyáriová Monika szeptember 27.; Štefan Kevický – Mészárosová Tünde október 4.; Szomolai Tomáš – Lelkesová Monika október 4.

Elhalálozások – Zomreli: Somogyi Ludovít június 30.; Vida František július 10.; Nagyová Zuzana július 12.; Kifer Juraj július 13.; Váradi Ludovít július 21.; Fekete Viliam augusztus 2.; Soós Mikuláš augusztus 14.; Takácsová Rozália augusztus 20.; Szerencsésová Zuzana október 2.

Beindult a mini kézisuli!

Felélednek a kézilabda hagyományai Bősön

A klub archivumból

A bakai Bertalan Erika, az egykori nyárasdi kézilabda-legenda vezetésével elindult a bósi magyar tannyelvű alapiskola tornatermében a kézisuli. A tizenöt tagot számláló csapattal heti két alkalommal foglalkozik és vezeti be a 8-10 éves kislányokat a szivacs-labda kezelésének rejtelmeibe.

Németh Jolán, hajdani nyárasdi olimpikon kézilabdázónő így nyilatkozott lapunknak: „A bősiek is bekapcsolódtak abba az utánpótlás-nevelést célzó projektbe, mellyel szeretnénk újraéleszteni a kézilabda sportág hagyományát régióinkban is. Egykori női kiválóságokat szerveztünk be edzőnek, így körülbelül nyolc községben indult el a mini kézisuli. A régi játékosok mellett szakmai segítséget nyújtanak a Győri

ETO felkészült sportolói is. A „hazaiak” rátermettségét bizonyítja, hogy már az első tornájukon az 1–2. osztályosok versenyén a legjobbaknak bizonyultak” – közölte meglepettséggel.

A csapat névsora

Horváth Tamara (2. osztály), Varga Barbara (2. osztály), Gróf Viktória (3. osztály), Tatai Vivien (1. osztály), Both Boglárka (2. osztály), Hodosi Klaudia (2. osztály), Schweiger Viktória (1. osztály), Fodor Dóra (3. osztály), Nagy Florencia (2. osztály), Fülöp Barbara (3. osztály), Juhos Adrien (2. osztály), Szabó Júlia (2. osztály), Mészáros Mercedes (2. osztály), Nagy Szimona (3. osztály), Lukács Orsolya (3. osztály). Edző: Bertalané Dibusz Erika. (–)

A bósi lövészek idei évének kiértékelése

A lövészklub ebben az esztendőben is aktívan tevékenykedett. Íme az idei eredmények: Évadnyitó verseny (40 lövéssel), járási liga lövészverseny (kétszer 40 lövéssel 6 csapat részvételével), nemzetközi lövészverseny négyszer 20 lövéssel, 4 fordulóban 8 csapat részvételével.

Az évadnyitó versenyen elért eredmények: 1. Bokros Attila – 367 körös találattal, 2. Csiba Ferenc – 362 körös találattal, 3. Szabó Mária – 359 körös találattal, 4. Szabó Imre – 352 körös találattal, 5. Rigó Zsolt – 349 körös találattal, 6. Horváth Endre – 346 körös találattal, 7. Majoros Krisztián – 341 körös találattal, 8. Lelkes Tamás – 329 körös találattal, 9. Heizer Zoltán – 322 körös találattal.

Járási ligában szereplő csapatok eredményei: 1. DRON Dunaszerdahely – 2222, 2. Bős A – 2176, 3. Somorja A – 2170, 4. Bős B – 2052, 5. Bős C 2038, 6. Somorja B – 2030 körös találattal.

Lövőink teljesítménye: A. CSAPAT: 1. Boráros Tamás – 739, 2. Csiba Ferenc – 715, 3. Rigó Zsolt – 705, 4. Bokros Attila – 370, 5. Szabó Mária – 352 körös találattal. B. CSAPAT: 1. Horváth Zoltán – 695, 2. Horváth Endre – 690, 3. Szabó Imre – 667. C. CSAPAT: 1. Heizer

Zoltán – 688, 2. Majoros Krisztián – 683, 3. Lelkes Tamás – 667, 4. Majoros Zsuzsanna – 653.

Nemzetközi szuperliga eredményei csapatban, a három legjobb teljesítmény értékelésével: 1. Écs A – 2261, 2. Écs B – 2254, 3. DRON – 2232, 4. Bős – 2206, 5. Somorja A – 2145, 6. Pér – 1851, 7. Csorna 1712, 8. Somorja B – 1553.

Egyéni legjobb lövők: 1. Pulai Tamás (Écs) – 762, 2. Rácz László (DRON) – 756, 3. Horváth Gábor (Écs) – 753. Nők: 1. Tóth Sándorné (Écs) – 746, 2. Horváth Gáborné (Écs) – 746, 3. Szabó Mária (Bős) – 717.

Lövőink teljesítménye: 1. Rigó Zsolt – 744, 2. Boráros Tamás 739, 3. Csiba Ferenc – 717, 4. Szabó Mária – 717, 5. Szabó Imre – 698.

Az évadzáró verseny eredményei: A községi Lövészklub október 5-én tartotta évadzáró versenyét a következő fegyvertípusokkal: pisztoly – 10 lövés 25 m távolságra, sportpuska – 20 lövés 50 m távolságra, ZKM 452 sportpuska – 10 lövés 50 m távolságra álló helyzetből, vadászpuskával agyaggalamb-lövészet. A versenyen Heizer Ferenc alpolgármester is jelen volt. Eredmények: 1. Horváth Ferenc – 338, 2. Csiba Ferenc – 336, 3. Horváth Zoltán – 335, 4. Majoros Zsuzsanna – 300, 5. Rigó Zsolt – 290, 6. Boráros

Tamás – 290, 7. Szabó Mária – 269, 8. Majoros Krisztián – 268, 9. Lelkes Tamás – 265, 10. Szabó Imre – 235 körös találattal. Ezzel véget ér-

tek a 2008-as év versenyei. A pontvadászat 2009 márciusában folytatódik előlről.

Horváth Endre a szervezet elnöke

A sikeres bósi lövészek

Archív felvétel

Bősi birkózótehetségek az élvonalban

Két elsőséggel, további öt dobogós helyezéssel igazolták október utolsó szombatján a nyitrai Svitač Emlékversenyen a csupán második esztendeje működő Bősi Birkózó- és Sportklub szárnyaikat bontogató tehetségei, hogy a kezdők és a diákok kategóriájában már megvetették lábukat az országos élvonalban.

„Védenceink közül elsősorban Heizer Erik és Rákóczi János volt elemében. Mindketten meggyőző fölényrel verték vetélytársaikat. Teljesítményükön meglátszott, hogy pályafutásuk során már több rangos versenyt abszolváltak, kiélezett helyzetben tapasztalataikból húztak hasznot. A többiek is nagyon igyekeztek. Számunkra egyébként minden viadal rendkívül hasznos, hiszen csak így tudjuk felmérni, hol tartanak védenceink a fejlődésben” – summázta a Duna-partiak legutóbbi eredményeinek ismérveit klubelnökük, Meton Krisztián. A bősiek a csapatversenyben 39 ponttal a harmadik helyen végeztek.

Bősi dobogósok a Svitač Emlékversenyen: Előkészítő – 28 kg: 2. Wiederman Károly, 3. Ambrus Barnabás; 30 kg: 1. Heizer Erik. Fiatalabb diákok – 44 kg: 1. Rákóczi János; 57 kg: 3. Hegedűs Bence; 73

A bősi birkózóklub Növényi Norbert olimpiai bajnok, és Polyák Imre az évszázad birkózója társaságában

kg: 3. Benkó Igor. Idősebb diákok – 100 kg: 3. Fekete Denis.

Négy bősi a dobogón

Három elsőséget és további kilenc dobogós helyezést produkáltak a délszlovákiai birkózótehetségek a Havlíčkův Brodban zajló František Červín Emlékversenyen, melyen Ausztria, Csehország, Lengyelország, Németország és Szlovákia képviselőitében

száznegyvennyolc versenyző kötöttfogásban mérte össze tudását. Szlovákiát a komáromi Spartacus, a somorjai Gladiátor, valamint a bősi Birkózó- és Sportklub képviselte a rangos erőpróban. „Négy fiúval vettünk részt a megmérettetésen, mindannyian érmes helyezést szereztek. Kettő közülük súlycsoportjukban a legjobbnak bizonyultak” – büszkélkedett védencei kiváló helytállásával Meton Krisztián.

Bősi érmesek

Kezdők – 31 kg: 1. Heizer Erik, 35kg: 44 kg: 1. Rohály József. Fiatalabb diákok – 70 kg: 2. Benkó Igor. Idősebb diákok – 47 kg: 3. Rákóczi János. (ágh)

Madari siker

A diákliga második fordulójának eredményei: 98 versenyző, 5 csapat részvételével májusban zajlott a polgármesteri kupa madar csapattal. Bős 21 versenyzővel 9 első, 7 második és 3 harmadik helyezéssel a csapatversenyt 115 ponttal zárta holtversenyben a házigazdázdákkal.

1. Bős	115 pont
1. Madar	115 pont
2. Somorja	93 pont
3. Gúta	87 pont
4. DAC	31 pont

A bősiek klub eredménylistája: Első helyezés: Ambrus Barnabás, Benkó Igor, Birkás Mátyás, Fernyák Attila, Hegedűs Bence, Ollári Csaba, Rákóczi János, Rohály József, Zsemlye Dominik. Második helyezés: Birkás Bence, Heiser Erik, Medei Dávid, Sláma Milan, Szelle Gábor, Tóth Ádám, Varga Ádám. Harmadik helyezés: Cicák Marián, Koczó Gergely, Wiederman Károly. (und)

Benkó Igor (piros mezben) puhítja ellenfelét

Archív felvételek